

# MARIANNE LINDBERG DE GEER

– Jag tänker på mig själv–

2006



GALERIE BEL'ART

STOCKHOLM 2007

# Anti-Jante.

MLDG tar plats. Smal som en sticka och stor som ett hus står hon mitt på torget. Inte ens i skogen går man säker. Tittar man på en bild riskerar man att MLDG tittar tillbaka.

Vad vill mänskan?

Få svenska konstnärer har som MLDG rört upp damm och åstadkommit buller. För att hon har åsikter och övertygelser och tillåter sig att ge uttryck för dom. Inte bara som bildkonstnär, men också som debattör och i praktisk handling. Få konstnärer ger sina verk en så tydlig avsändare som hon och då menar jag inte bara i stilmässiga termer.

Länge arbetade hon inom värden, detta alltför typiskt kvinnliga reservat för empati och omsorg om människor i underläge och beroende. Här krävs en uppmärksamhet på det basala och det emotionella och en aktivism i vardagen, som MLDG har tagit med sig in i konstnärskapet. Här löper som en röd tråd frågeställningen, kring vilka krafter som formar individen. Hur fria och hela kan vi bli så länge självbilden formas av ideal med en öppen eller dold agenda med kommersiella och traditionsbundna förtecken? Och vi generat fumlur med ord som medmänsklighet och solidaritet?

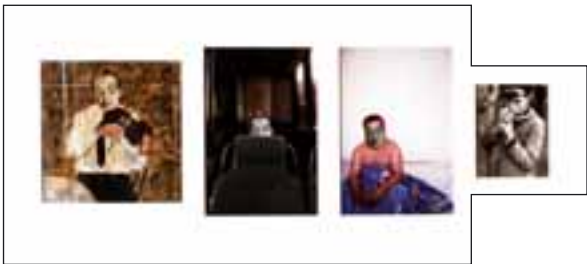
Det som är så speciellt med MLDG är förmågan att ställa oss inför dessa, bara alltför stora, frågor i så koncentrerad form. Ljudinstallationen i skogen på Wanås, där ett barn gått vilse och ropar på mamma, är ju både ett sekundsnabbt drama och en evig fråga. Enklare och effektivare kan man ju knappast heller formulera sig än i skulpturgruppen av bulimikern och anorektikern, som speglar sig i varandra. Som en bild av offerceller i samhällskroppen kan den knappast göras tydligare och det är en bedrift, att föra ut frågan på torget, ut i det offentliga rum, som ständigt naggas i kanten av det privata kapitalet och som utgör själva slagfältet.

All konst, som i grunden görs i politisk avsikt - för att nå förändring - löper risken att desarmeras genom att degraderas till partipolitik och ismer. 60- och 70-talets otaliga haverier borde göra oss bleka om nosen, men MLDG visar att det går att undgå fällorna. Här finns kritiken av makten, av konventioner och tankemönster och den framförs med en alldeles odogmatisk och kraftfull feminism, som tycks bygga mer på erfarenhet än på ideologi och program. Det är blytung och fjärlslätt vardagspoesi och vardagsaktivism. Osökt kommer medsystrar som Sonja Åkesson och Marit Paulsson i tankarna, mer än andra konstnärskolleger.

I vår av jantelagen genompyrda kultur, där första budordet lyder "Du skall icke tro att du är något", ligger en provokation redan i titeln på ett av MLDG:s projekt, "Jag tänker på mig själv", som vi ser bitar ur i denna utställning. Med den i grunden hjälplösa och självklara utgångspunkten, att centrum i världen är var och en av oss, undersöker och känner MLDG av, hur det skulle vara att i stället vara någon annan. Med sitt eget ansikte - utbytbar mot vilket annat som helst - bjuder hon här in oss till en resa som är både roande och kuslig, som både vetter inåt, mot det vi bara anar, och ut i det sociala rummet. Mot det vi inte vill veta av och mot det vi drömmer om. Det är som att lyfta på en sten. Och kasta den i vattnet.

Fruvik den 8 januari 2007

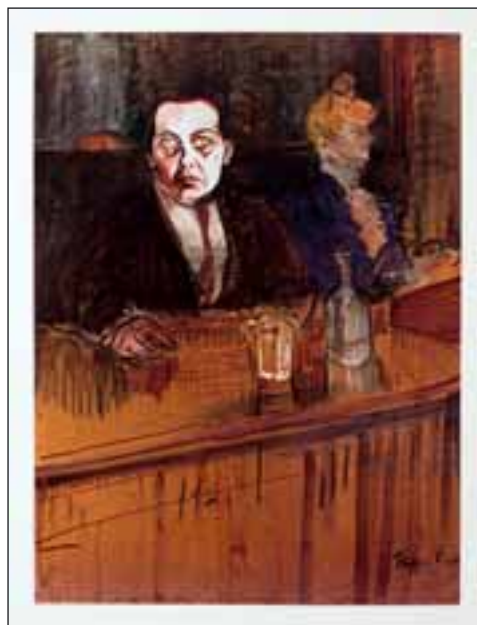
Björn Springfeldt



The Scream Edvard Munch

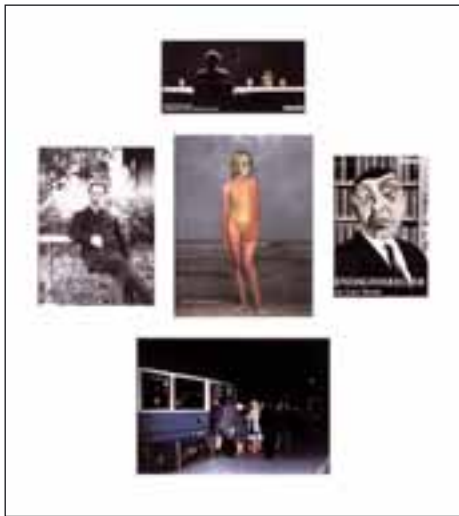








EDWARD HOPPER, NIGHT ON THE TOWN  
1941, OIL ON CANVAS







Lucian Freud • Girl with a White Dog • Tate Gallery



Välkommen till

# VERNISSAGE

Lördagen den 17 februari 2007

klockan 13–16

## GALERIE BEL'ART

Birger Jarlsgatan 2, 114 34 Stockholm

Tel: 08-611 60 52, Fax: 08-611 60 54

[www.belart.se](http://www.belart.se)

Öppet: tisdag–fredag 11–17, lördag 12–15

Utställningen pågår till den 15 mars

Lena Cronquist, 2001

